

103. Hadd zengjen énekszó

Wittenberg, 1533.

Hadd zeng - jen é - nek - szó, _____ Fel,

é - gig uj - jon - gó! _____ Já - szol - á - gyon

szuny - nyad Az é - des Meg - vál - tó. _____ Ott

fény - lik Ő, az új nap, Kit vár - va vár - tunk

rég. _____ Kez - det Ő és vég! _____

Kez - det Ő és vég! _____

2. Mint gyenge gyermek, Ő E bűnös földre jó. Várva várlak, téged, Te mennyből érkező. Hozz vigaszt, békességet! Ó, Jézus, itt e szív! /: Térj be, egyre hív! :/

3. Ó, lelkem, áldva áldd Megváltód irgalmát! Vádolt bűnöd átka, S a poklok mélye várt; De Jézus, ím, kitérta A mennynek ajtaját, /: S üdvösséget ád! :/

4. Új ének merre cseng? Az égi fénybe' fent Kél a halleluja, És
ujjong mind a szent, És szól a hárfa húrja, Az angyalének zeng.
/: Bár ott lennének fent! :/

*Heinrich Seuse (1295–1366) „In dulci jubilo” – Túrmezei
Erzsébet (1912–2000)*